

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

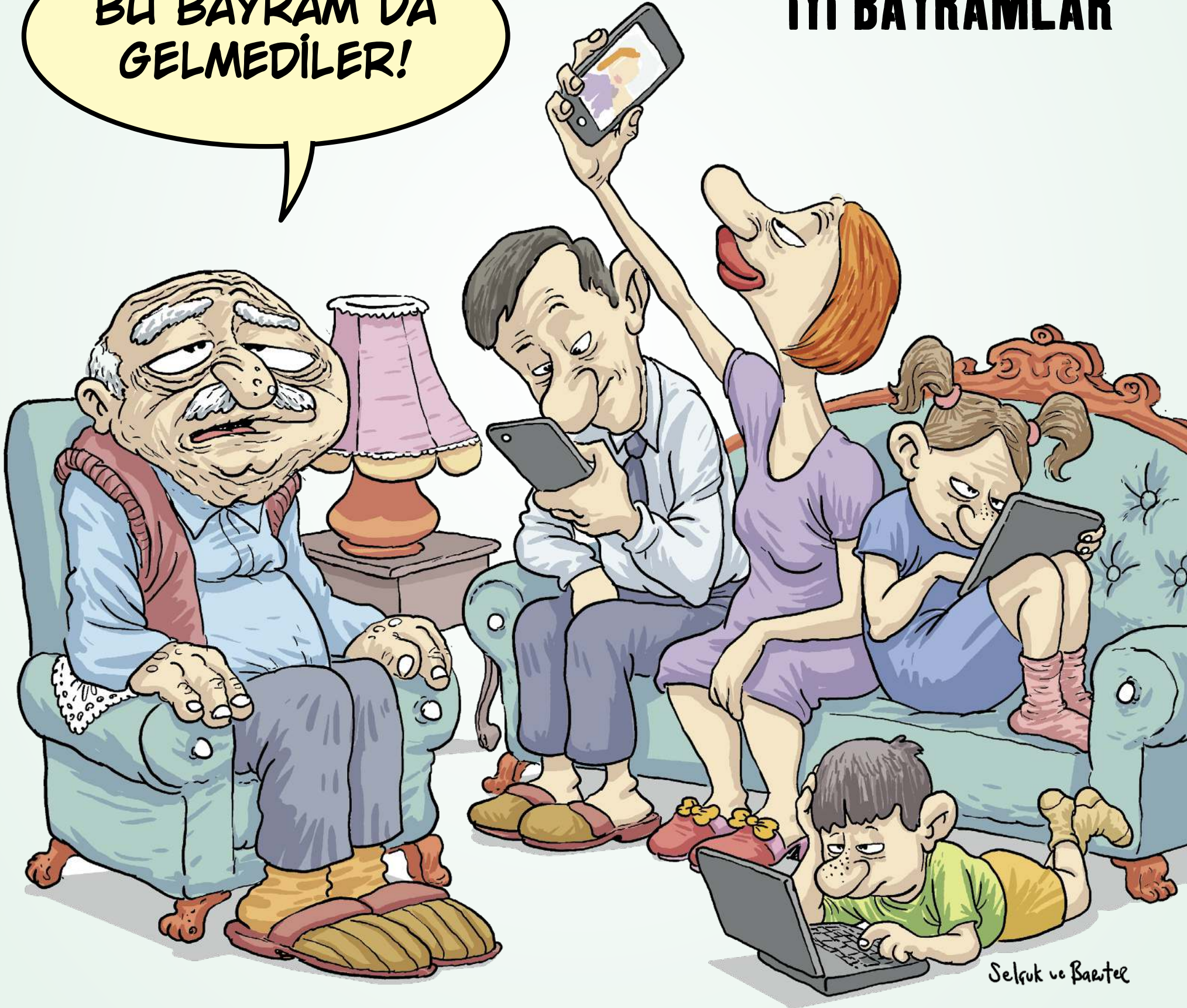
PENGUEN

özel 45

İYİ BAYRAMLAR

BU BAYRAM DA
GELMEDİLER!

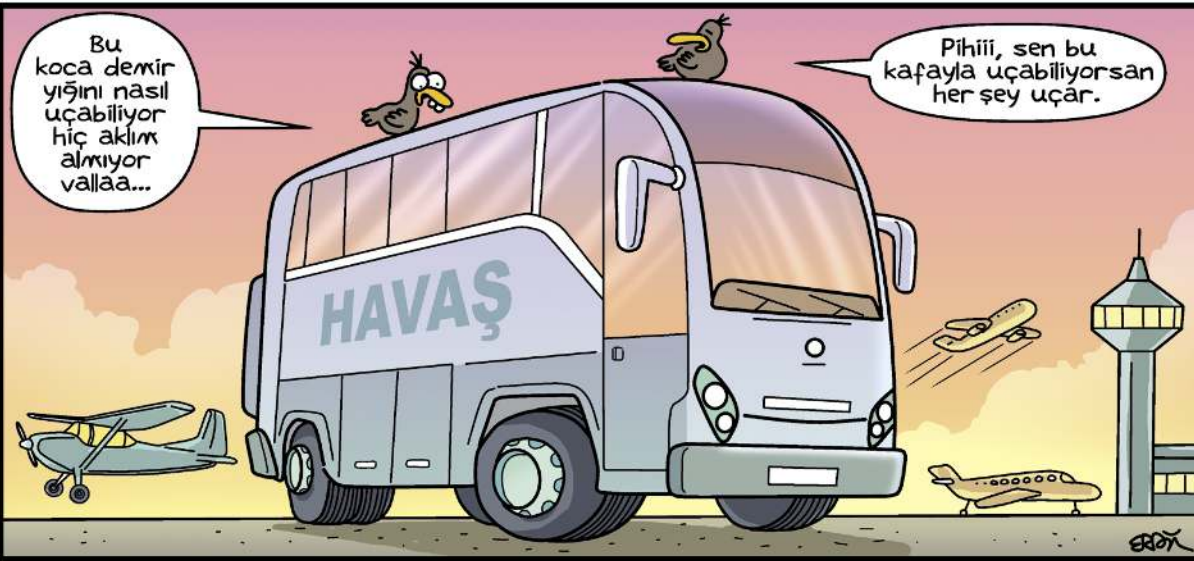
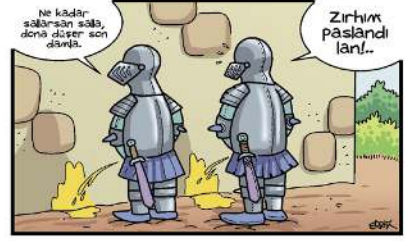

Selruk ve Barut

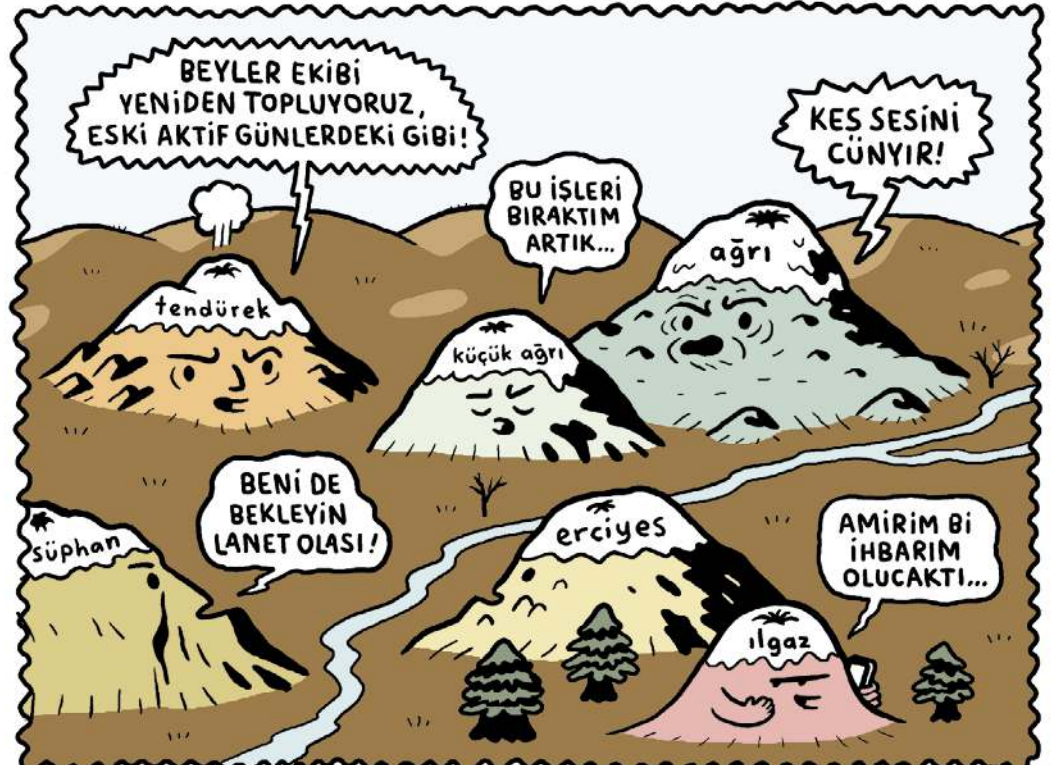
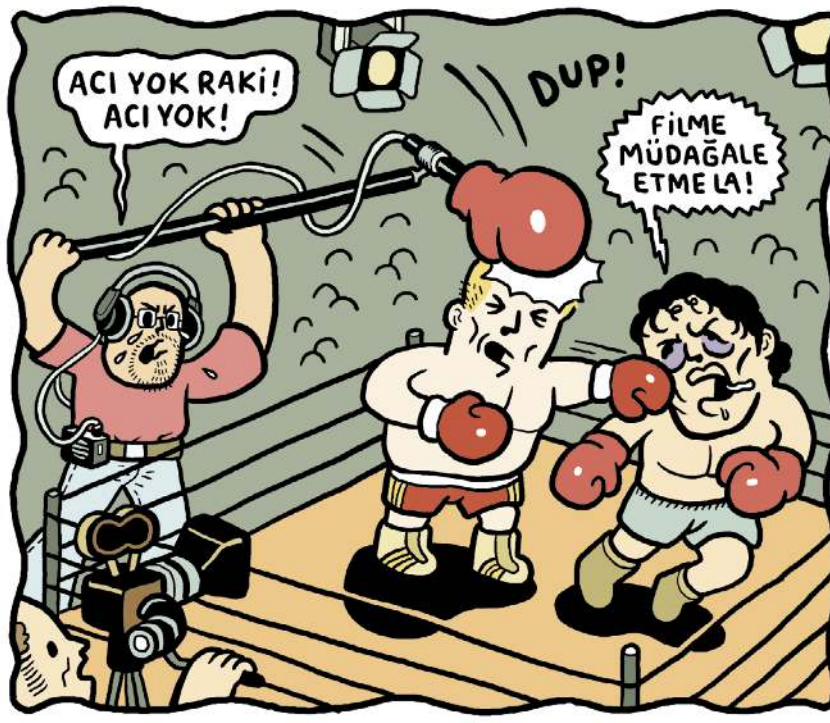
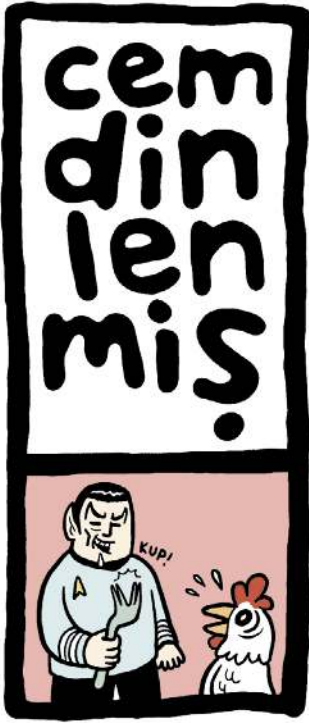
KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

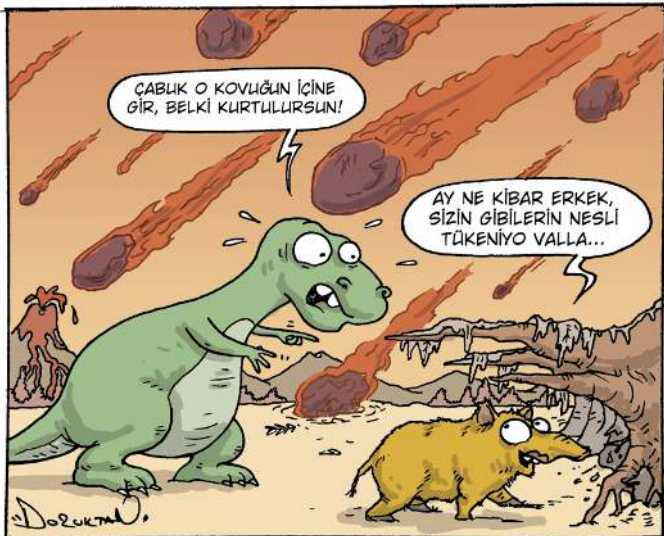
www.erdilyasaroglu.com twitter.com/erdilyasaroglu

DORUKTAN TURAN

TIRTSTAR

Soner Günday

Kianu Rivs'in Yedinci Cadde'de akbil dolumu bayiliği de yaptığı küçük bi büfesi vardır. Büfe metrobüs ve metro duraklarına çok yakın olduğu için, işi gücü yerindedir. Günlerden bi gün **Kianu bi'** iş için hesabının olduğu banka şubesine gider, kambiyo bölümünde yeni çalışmaya başlamış **Cenifir Lorins'i** görür...

Kianu Rivs allem eder kalem eder sonunda **Cenifir Lorins'la** tanışır ve yemeğe çıkırlar. Yemekten sonra **Kianu Rivs'in** evine giderler ve erotik edip birlikte olurlar. O gecenin sabahında **Kianu Vanilyalı Fırıpiçino** demler ve nefis bi kahvaltı hazırlar.

Kahvaltıdan sonra **Kianu** evlenme teklifinde bulunur. **Cenifir** teklifi kabul eder ve iki sevgili, düşün hazırlıklarına başlar. Ertesi gün **Kianu** evlenince oturacakları bi' ev bulmak için **Rabirt De Niron'un FakYu Emlak** adlı dükkanına gider. Birlikte ev ev gezmeye başlarlar...

Kianu Rivs Rabirt De Niron'un "depozit" yerine "dibozit" dediğini fark edince gülmesi gelir ama ayıp olur diye kendini zor da olsa tutar. Sonra "Ben niye böyleyim, niye insanlara karşı açık olamıyorum, şimdi bu abiye açık açık "abi o dibozit değil depozit diyemiyorum?" diye düşünür ve bir psikoloğa gitmeye karar verir. Ertesi gün psikoloğa gider, psikolog "Yavrum kafanı taktığın şeye bak, ko g.tüne rehvan gitsin, olur böyle şeyler, seans parana yazık, bak alacam şimdi 70 dolarını" der. **Kianu** rahatlar, psikoloğa teşekkür eder. (Not: piskolog indirim yapar 50 dolar alır)

Devamı arkada...

BARIŞ SÖNMEZ

Birkaç gün sonra Kianu Rivs ve Jenifır Lorins evlenip, yeni evlerine taşınırlar. Aradan birkaç hafta geçer. Yeni evli çift henüz yatmıştır ki Jenifır derinlerden gelen, insanın tüylerini diken diken eden bi' hırıltıyla uyanır...

Jenifır çok tırsar, aklı çıkar ve hemen eşini uyandırır. Fakat Kianu uyanınca hırıltı birden kesilir. Kianu "Yan dairedaki komşunun çocuğu çıkarmış olabilir o sesleri..." der ve vurur kafayı yatar. O yatar yatmaz, korkunç hırıltı sesleri tekrar duyulmaya başlar. Jenifır hemen Kianu'yu uyandırır, o uyanınca hırıltı yine durur Kianu "Yavrum yarın erkenden dükkan açacam, bi rahat ver de uyuyayım" der. Cenifır bu duyarsız tavırlara sinirlenir. "Senle evleneceğime bi odunla evlenseydim daha iyiydi" diye atarlanır, kavgı büyür cenifır evi terk eder. Ertesi akşam Kianu evde yalnızdır, gece olunca yatar, bi süre sonra aynı korkunç hırıltıları duyup uyanır...

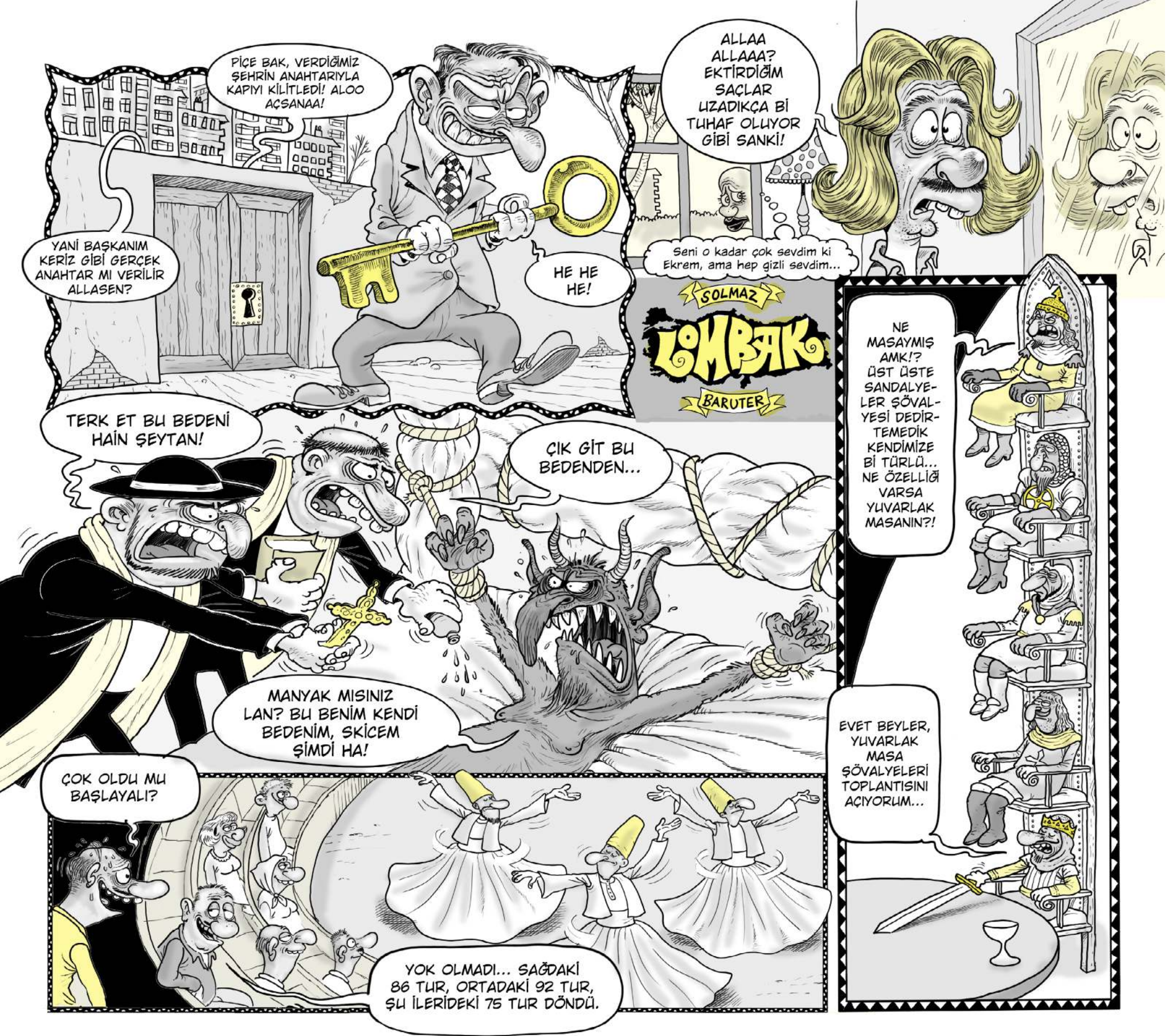
Kianu Rivs bütün gece hayaletle uğraşır, sabahı zor eder. İş yerine gider, dükkanı açar. Daha siftoah yapmadan asker arkadaşı Cimi Felın arar "Devrem ben yarın Şikago'ya geliyom" der. Kianu "Hayırdır devrem?" diye sorar. Cimi Felın "Biraz işim var, hem de hava değişimi" der. Kısa bi' sessizlik olur. Cimi Felın "N'oldu babuş, niye sustun, gelmemi istemiyo musun yoksa?" der.

Kianu Rivs olanı biteni anlatır fakat Cimi Felın inanmaz, misafir istemediği için kolpa yaptığını düşünür. Kianu Rivs bunu sezinler ve "Şimdi bu denyoyu misafir etmesem arkamdan konuşup bitirir beni, en iyisi gelsin de görsün ebesinin üreme organını..." der ve Cimi Felın'ı "şaka yaptım babuş" diyerek davet eder....

SON

OZAN ÖNEN

TAVUKHANEDE YAŞAMAYI REDDEDİYORUM

■ Üniversitedeyken, alan dışı seçmeli dersler olarak, Thomas Balkenhol'dan 'senaryo' ve 'kurgu' derstleri almıştım. Bunlardan birinde Thomas hocam, bir Alman belgeseli izletmişti, adını hatırlayamıyorum. Belgeseldeki anlatıcı, envaîçeşit ışık kullanım örneğiyle, sinemadaki ışığı anlatıyordu. Buna göre; ofislerde, fabrikalarda, plazalarda çalışanlar, beyaz ışığa maruz kalıyor ve kapalı pencerelerin ve jaluzilerin ardında 'zaman' algılarıyla oynanıyordu: Belgeseli izlerken, kapitalizmin, beyaz ışık ve penceresiz ortam yardımıyla ayakta kaldığı hissine kapılmıştım. Bu bir nevi tavukhane mantığıdır: İnsana doğası unutturulur.

Tavukhanedeki tavuklara nasıl ki yapay ışık veriliyor ve hormonal salgıları değiştirilerek daha fazla yumurta vermeleri sağlanıyorsa; güneşin gün bitimine ve saat geçişine delalet etmemesi adına insanlar da, günışığından yalıtılmış ortamda, beyaz ışık altında çalıştırılıyor. (Avrupa Birliği ülkelerinin imzaladığı enerji tasarrufu kararıyla, okullar da buna dahil.)

■ Ben, 'yoğun floresan lamba' olarak tabir edilen o beyaz ve doğrudan ışığa tahammülsüz biriyim. Dayanamıyorum. Başıma ağırlar giriyor. Öyle ki "Ne alerjin var?" diye sorulsa, "Beyaz ışık alerjisi" derim. Bu yüzden, okuldayken kimselere anlatamadığım böyle bir derdim vardı. Loş ortam seviyorum; sarı-sıcak, göze doğrudan batmayan ışığı. Ama asıl sevdiğim ışık nedir; anlatayım.

■ Homeros'un İlyada'sını okurken, önceleri, Ege Denizi'ni 'şarap rengi deniz' olarak tasvir eden Homer'in neden bu benzetmeyi yaptığını anlamıyordum. Araştırdım; Homeros zamanında sadece kırmızı şarap varmış; artık beyazı da var, gül rengi de var; hatta geçen gün İspanyollar mavisini de ürettirler ama Homer'in 'şarap rengi deniz' tasvirinin gerçekliğine, Ege'de ikna oldum: Deniz, pekâlâ, şarabın

her rengi olabiliyor Arşipel'de... Ege'de, -özellikle İzmirli Homer'in betimlediği Akdeniz'in Kuzey Ege'sinde- deniz hiçbir gün aynı değil... Çünkü ışık, hiçbir an aynı değil. Günbatımı Ege'de her gün farklı ve evet; aradığım ışık da tam olarak Ege'nin, Akdeniz'in bu benzersiz ışığı...

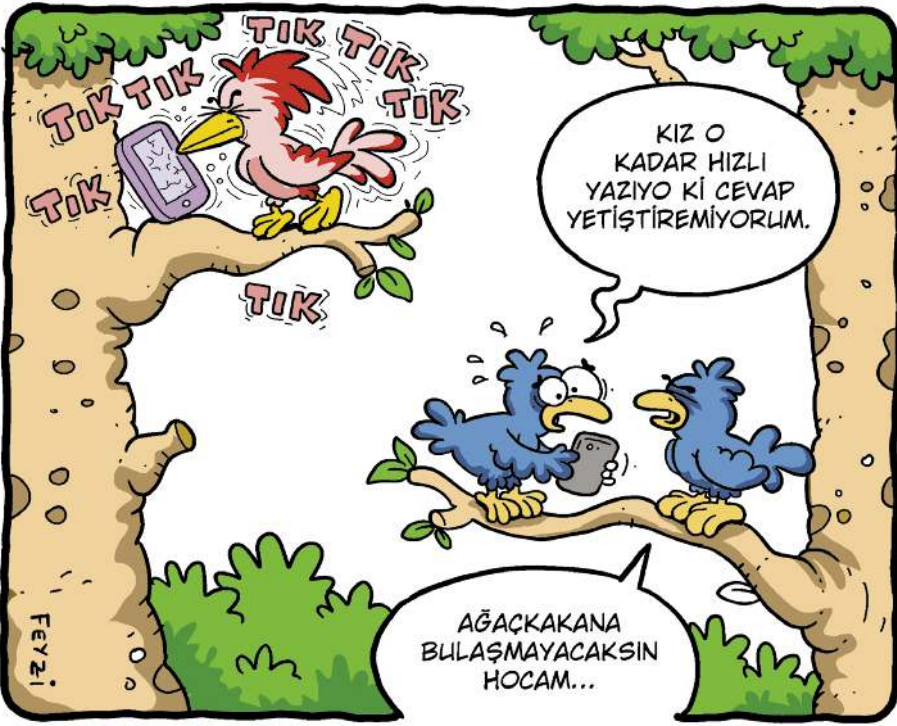
■ Geçtiğimiz gün, bu topraklardan geçmiş en ışıltılı insanlardan Celine Symbiosis'le konuşuyorduk: Bir yerde "Akdeniz ışığı" dedim ve Celine, daha önceden yazmış olduğu Vincent Van Gogh ve Paul Klee yorumlarını paylaştı. (Resimli anlatım vardı; o resimleri burada paylaşamıyorum olsam da, Celine'in benzersiz gözlemlerini bu yazıya sığdıramıyorum olsam da, özetleyeyim.) Celine, Van Gogh'un bir sözünü alıntılararak başlamış: "Akdeniz ışığında bir renk yeşil mi, eflatun mu; seçemiyorsun. Mavidir bile diyemiyorsun çünkü sular bir anda pembeye dönüşüyor." İşte, benim ışığım bu... Arles'e vardktan sonra karamsar resimler yapmaktan kurtulan ve sarı-sıcak, capcanlı renklerini bulan Van Gogh'u; Tunus'a vardktan sonraysa Paul Klee'yi bambaşka bir insana ve müthiş bir ressamı dönüştüren ışığın adı bu: En kara günde bile insana insan olduğunu hatırlatan; Homeros'u Troya Savaşı'nı anlatırken dahi aşka getiren; pırıl pırıl, capcanlı, ferahfeza Akdeniz ışığı... Sana aşkım baki. ☺

SÜPER PENGUEN ÇOCUK MİZAH DERGİSİ

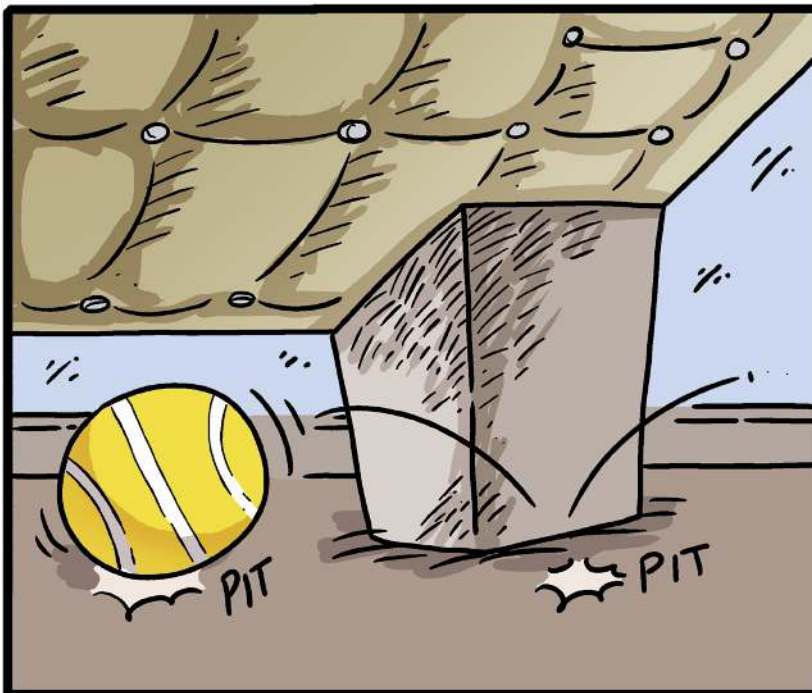
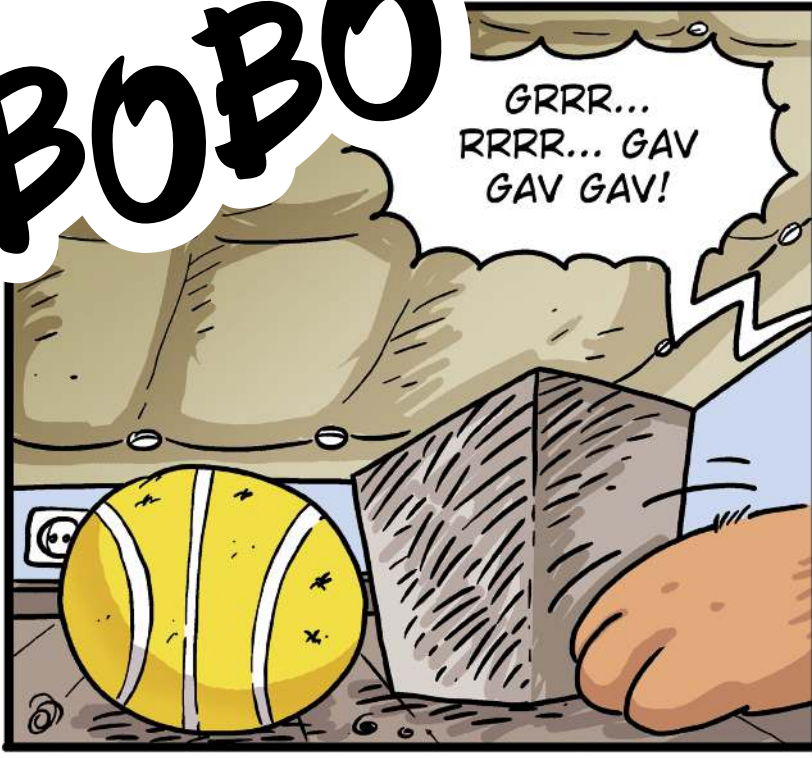
ÇÜNKÜ ONLARIN DA
MİZAHA İHTİYACI VAR!

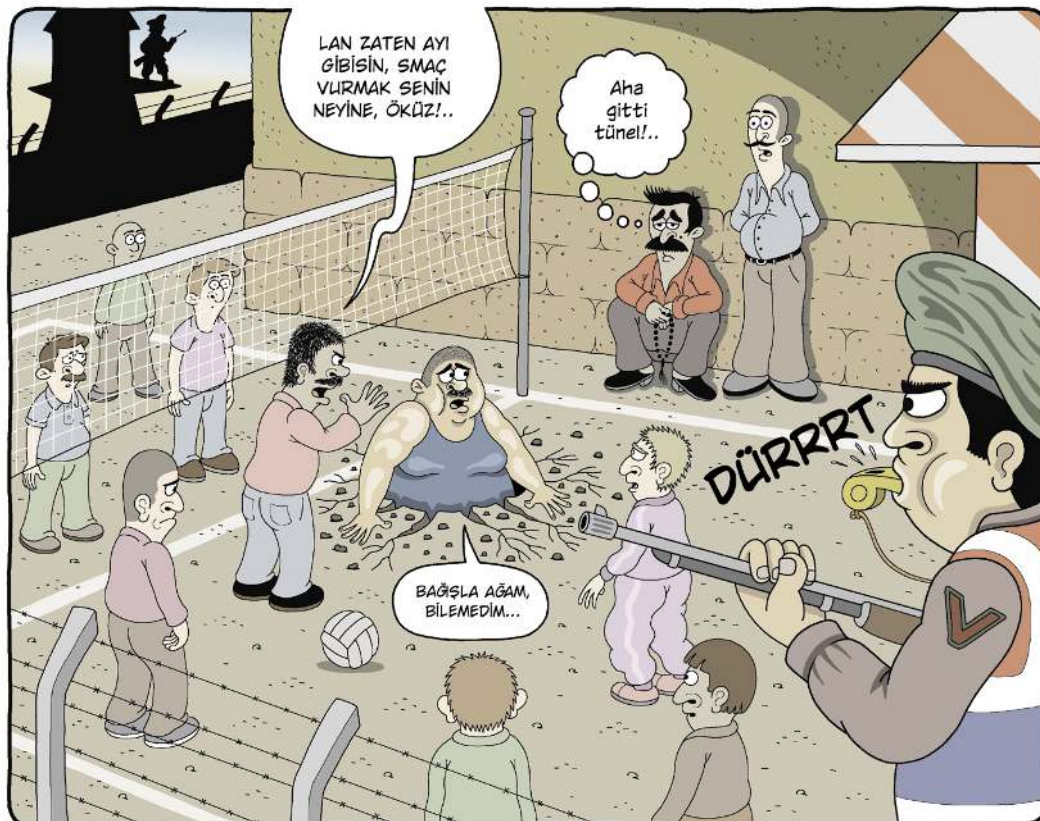

FEYZİ ÖZSAHİN

BOBO

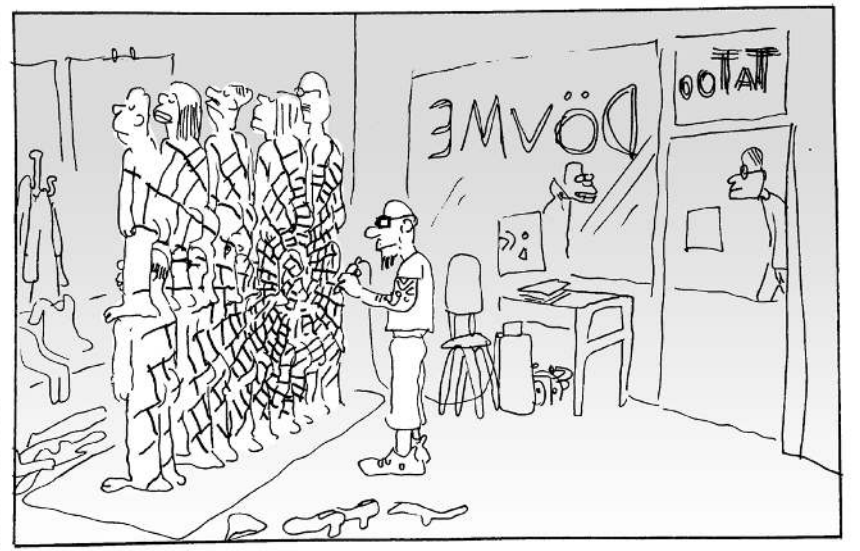
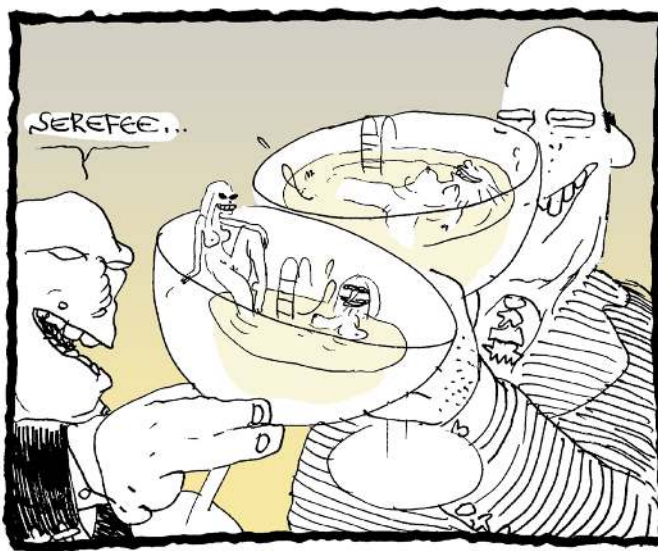
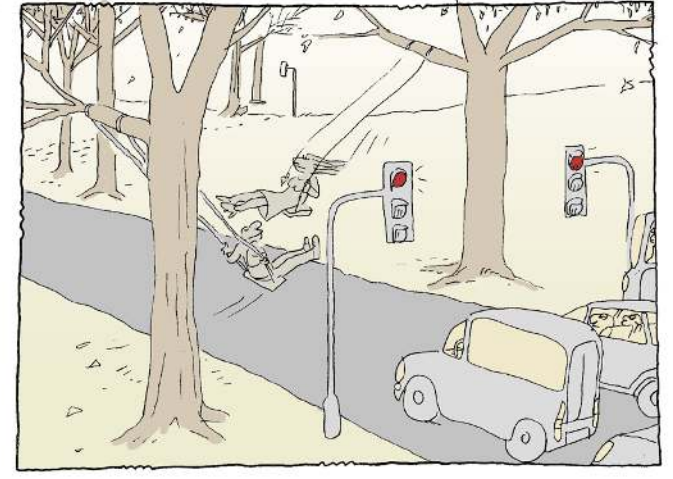
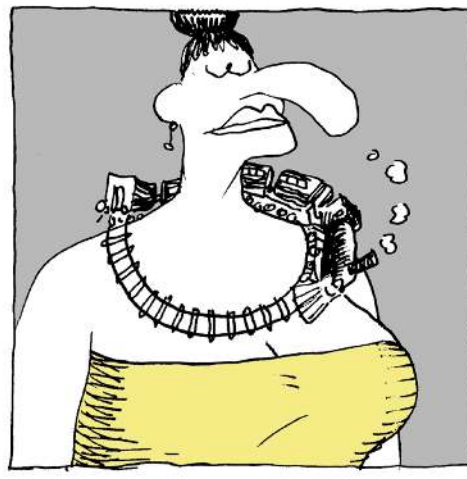
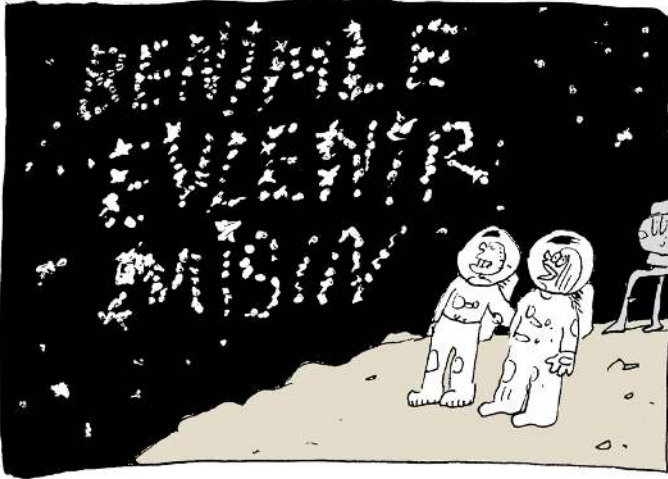
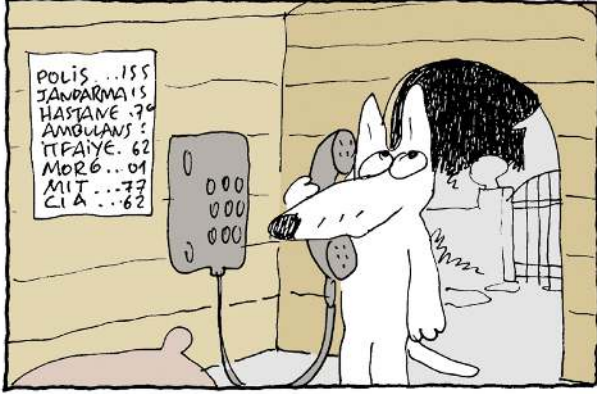
LÖKÜR

·) Dış. Gece. İki sevgili. İssız asfalt. Gerginlerdi. "Susma" dedi Sumak. Kimyon'un gözleri büyüdü "Kamyon!" Havalı bir klakson sesi. Hareket ceken Patricia Clarkson. Son. ♪

İLKER ALTUNGÖK

BİR BAŞKOMSER
NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“Hiç kuşkusuz Sezgin Darcan adındaki hastane sahibiydi bu. Adam kıpırtısız yattığına göre, öteki kurbanları gibi uyuşturulmuş olmalıydı.”

Gölge Sokak'taki evi bulmak hiç de zor olmadı; çünkü sokak denilen yer, Beykoz sırtlarında, iki yanı gümrak kestane ağaçlarıyla çevrili bir yoldu. Gece karanlığında epeyce ürkünç görünen bu dar yolda epi topu üç tane ev vardı. Nadir'in elektrik faturasını ödediği ev sokağın girişinde yer alıyordu. Geniş bir bahçe içinde, ahşap bir yapı... Araçlarımızı sokağın yüz metre kadar gerisine park ettikten sonra, Ali'yle ben önde, Ekrem'le Sadi arkada sessizce evin bahçesine yaklaştık. Bahçeyi çerçeveleyen demir korkuluktan içeriye göz attık. “Işık var Başkomserim” diye heyecanla mırıldandı Ali. “Galiba vaktinde geldik.” Evet, ahşap binanın iki penceresinden de solgun bir ışık sızıyordu. “Minibüsü de orada.” Eliyle bahçenin öteki ucundaki siyah Volkswagen'i işaret ediyordu bu defa yardımcım. “Demek ki Sezgin Darcan'ı hâlâ öldürmedi.”

Biz seri katiller normal insanlar değiliz. Bizim gibiler akıllarıyla değil yaralanmış benlikleriyle karar verirler, o yüzden bu herifi sağ bırakmam mümkün değil.

Sözleri mantıklıydı; Oyuncakçı, kurbanını götürdüğü olay mahallinde infaz ediyordu. İlaçlarla uyuşturduğu kurban yarı baygın olduğundan ona karşı koyamıyordu. Evet, birazdan aynı rutini uygulamasını bekliyorduk. Ama bu olayı kendi gözlerimle görmeden emin olamazdım. Çünkü Sezgin Darcan'ı kaçırmış olması aslında bir varsayımdı. Oyuncakçı'nın Nadir Kurumeşe olması da iddiadan öte bir şey değildi. Hatta bu gece katledilen iki korumayı onun öldürdüğünü kanıtlayacak bilgilere bile sahip değildik. Ama elimizdeki verilere dayanarak bir senaryo yazmıştık, varsayımlara dayanan bu hikâyenin doğru çıkmasını ve Oyuncakçı'yı faka bastırmayı

umuyorduk. Elbette evde ışıkların yanması, siyah minibüsün bahçede bekliyor olması hikâyemizin doğruluğuna olan inancımızı artırıyordu. Fakat Psikolog Nadir'in, Sezgin Darcan'ı paketleyerek şu minibüse taşıdığını görmeden hiçbir şeyden emin olamazdık.

“Girelim mi Başkomserim?”

Sabırsız yardımcım, gerilime dayanamaz hale gelmişti.

“Biraz daha bekleyelim Ali. Nadir'i suçüstü yakalamamız lazım.”

Yok, ikna olmamıştı yardımcım.

“Bahçeye girip öyle bekleyelim, hem böylece daha kolay müdahale ederiz.”

Geceyi dinledim, ortalığı velveleye veren cırcır böceklerinin şarkılarından başka ses duyulmuyordu.

“Peki, ama çok dikkatli olalım, yüze yüze kuyruğuna geldik, bir çuval inciri berbat etmeyelim.”

Yüzü ışıdı bizim serserinin.

“Emredersiniz Başkomserim.” Silahının ucuyla demir korkulukların önündeki tahta seti gösterdi. “Şuradan girebiliriz içeri.”

Dediğini yaptık, daha doğrusu o bir panter gibi çevik bir hareketle bahçeye atlarken, ben demirlere tutunarak kendimi bıraktım toprağın üzerine. Neyse ki düşmedim, hafif bir sendeleme ardından, kestane ağaçlarından birinin arkasına mevzilendim. Her ihtimale karşı Ekrem'le Sadi'yi bahçenin girişinde bırakmıştık, Nadir bizden yakayı kurtarırsa, onlar durdursun diye.

Gece yarısı serinliği çökmüştü bahçeye, her taraf kurumuş ot kokuyordu. Bir süre bu ağır kokuyu ciğerlerimize çekerek bekledik, sabırsızlığına yenilen Ali elinde tabancasıyla ışık sızan pencerelerden birine süzülüyordu ki, evin tahta kapısı gıcırdayarak açıldı. Yardımcım da kenardaki demir masanın arkasına attı kendini. Açılan kapıdan psikoloğun atletik bedeni görüldü. Kapının önünde durdu, etrafa şöyle bir göz attı. Yoksa bizi görmüş müydü? Oysa yüzünde hiçbir endişe yoktu, hayır ne bizi görmüş ne de herhangi bir şeyden kuşulanmıştı. Sakin adımlarla minibüse yürüdü. Arabanın yan kapısını açtı. Bir kez daha etrafına bakındı, ardından hızlı adamlarla eve döndü.

Nadir'in eve girdiğini gören Ali başını çevirip bana baktı. Elimle hazır ol işareti verdim. Sağ elinin başparmağını havaya kaldırarak, emri aldığını teyit etti. Silahlar elimizde, gözlerimizi kapıya dikmiş merakla bekliyorduk. Ama Nadir ortalıkta görünmüyordu. Fırsattan istifade tabancamın namlusuna kurşunu sürdüm. İşte o anda yeniden görüldü Nadir; daha doğrusu önce şu iki tekerlekli eşya taşınan araçlardan biri belirdi kapıda. Elbette üzerine biri bağlanmıştı. Hiç kuşkusuz Sezgin Darcan adındaki hastane sahibiydi bu. Adam kıpırtısız yattığına göre, öteki kurbanları gibi uyuşturulmuş ya da bayıltılmış olmalıydı. Ki Nadir de kurbanından zerre çekinmiyor olacak ki büyük bir rahatlıkla davranıyordu. Nitekim sakın bir tavırla iki tekerlekli arabayı iterek minibüse yöneldi. Minibüsün az önce açtığı kapısının önüne gelince durdu. Tekerlekli arabayı kapıya yaklaştırdı, kurbanını taşımaya hazırlanıyordu ki,

“Buraya kadar Nadir!” diye seslendim. “Ellerini havaya kaldır.”

Öylece kaldı olduğu yerde, sonra beni şaşkınlığa uğratan bir hareket yaptı. İstifini hiç bozmadan bana döndü.

“Başkomserim, sizsiniz ha...” Yüzünde alaycı bir gülümseme belirmişti. “Elbette siz olacaktınız. Ben de öyle diyordum, beni yakalarsa Nevzat yakalar diyordum. Ama ne yalan söyleyeyim buna pek

ihtimal vermiyordum. Çünkü artık öldürmeyi bırakmıştım..."
 "Ellerini kaldır!" Ali'yi uyaran. Nadir'in lafı uzatmasından tedirgin olmuştu. Silahını ona doğrultarak ayağa kalkmıştı.
 "Sana söylüyorum, ellerini kaldır!"

Nadir yine söyleneni yapmadı ama neşeyle söylendi.

"Vay Ali komiserim, elbette siz de burada olacaksınız. Et tırnaktan ayrılır mı? Başkomserinizi yalnız bırakmazsınız hiçbir zaman."

Ali silahını Nadir'in kafasına doğrulttu.

"Ellerini kaldır dedim sana!"

Yine kaldırmadı psikolog.

"Ne o, yoksa beni mi vuracaksın? Sizin yapamadığınızı ben yaptım diye mi? Çocuk tacizcilerini ortadan kaldırdım diye mi? İnsanları parça parça satan bu alçakları cezalandırdım diye mi?"

Kurbanını gösteriyordu, işte ne olduysa o anda oldu, dikkatimizin bir anlık dağılmasından faydalanarak, nerede sakladığını bile bilmediğimiz silahını çekip Sezgin Darcan'ın başına dayadı.

"Bir adım daha atarsanız bu herifi öldürürüm."

Gafil avlanmıştık.

"Sakin olun Nadir Bey, daha fazla kan dökmenin kimseye yararı yok."

"Nadir Bey" diye tekrarlayarak bir kahkaha koyuverdi. "Nadir Bey ha... Size bayılıyorum Nevzat Başkomserim, en tehlikeli anlarda bile üslubunuzu bozmuyorsunuz." Ali'ye baktı. "Buna şahsiyet denir Ali Komiser. Sadece polislik değil, birazcık da insanlık öğren şu adamdan."

Ali'ye laf atması boşuna değildi, yardımcımı kıskırtmak istiyordu, kendi ölümünü hazırlıyordu yavaş yavaş.

"O silahı bırakın Nadir Bey, Sezgin Darcan'ı öldürmek size bir şey kazandırmaz."

"Belki bana kazandırmaz. Ama insanlığa kazandırır. Yeryüzünden bir pislik eksilmiş olur."

Olabildiğince anlayışlı bir ses tonuyla anlatmaya çalıştım.

"Sizi çok iyi anlıyorum. Dahası size katılıyorum ama bu gece bu adamı öldürürseniz, biz de sizi vurmak zorunda kalacağız. Kimse hikâyenizi bilmeyecek, gerçek amacınızın ne olduğu hakkında kimsenin bir fikri olmayacak. Sansasyon peşindeki gazeteciler anlatacak hikâyenizi. Manyak bir katilmiş diyecekler, insanları öldürmekten zevk alan bir sapık. Oysa teslim olursanız, mahkemede kendiniz anlatırsınız maceranız. Onları neden öldürdüğünüzü, büyük çaresizliğinizi kendi sözcüklerinizle açıklarsınız insanlara."

Hiç itiraz etmeden dinliyordu, sözlerimden etkilendiğini düşündüm.

"Belki farkında değilsiniz ama amacınıza ulaştınız" diye sürdürdüm bir adım daha yaklaşarak. "Silahınızı bırakın lütfen, teslim olun. Yeterince acı çektiniz, yeterince acı çektiğiniz, şimdi bu önemli tecrübeyi insanlarla paylaşma zamanı."

"Güzel konuştunuz Nevzat Başkomserim" dedi Nadir. "Çok da akıllıca ama biliyorsunuz biz seri katiller normal insanlar değiliz." Silahını kurbanına çevirdi. "Bizim gibiler akıllarıyla değil yaralanmış benlikleriyle karar verirler, o yüzden bu herifi sağ bırakmam mümkün değil."

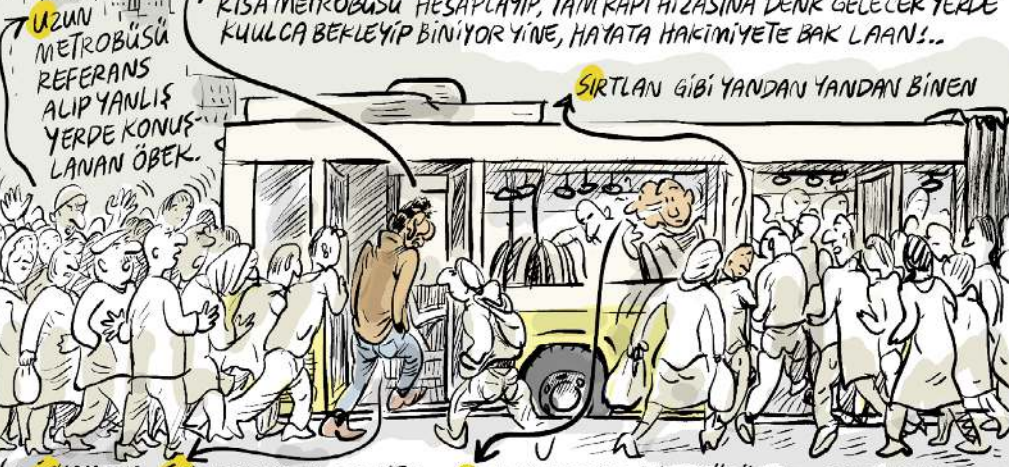
Sözleri bitir bitmez ardı ardına patladı silahlar, önce Sezgin Darcan'ın kafasının dağıldığını gördüm, sonra Nadir'in sırt üstü yere yıkıldığını. Önce psikolog basmıştı tetiğe, sonra Ali... Hızla yaklaştım yerde yatan Nadir'e, hâlâ nefes alıyordu. Beni görünce gülümsemeye bile çalıştı.

"İyi oldu Başkomserim" diye mırıldandı ölmeden önce. "İnanın bana en iyi netice buydu." ☹

EBRU'NUN JEEPIYLE ABAD OLAN BÜNYE, KIZIN SAMATYA'DA, HEM DE EBVEYİNİYLE OTURDUĞUNU ÖĞRENİNCE BÜNYE FECİ BURULMUŞTUR. NİHAyetİNDE JEEP ONU METROBÜSE BIRAKMIŞTIR, KAFASINDA DÖNEN BİNBİR TİYETSİZLİKLE...

HAYATİ ÜSTTEN OKUYAN Bİ EDAYLA, ÖBEKTEKİLERE SALVO YAPARCA SINA KISA METROBÜSÜ HESAPLAYIP, TAM KAPI HİZASINA DENK GELECEK YERDE KUULCA BEKLEYİP BİNİYOR YİNE, HAYATA HAKİMİYETE BAK LAANIS...

UZUN METROBÜSÜ REFERANS ALIP YANLIŞ YERDE KONUŞ-LANAN ÖBEK. SIRTLAN GİBİ YANDAN YANDAN BİKEN İYANINIZ İBİNE TORTUYU DA ATTI KİME, KİM TABİİ, JEEPTEN İNMEYİLE SUCLU? DE GELEN Bİ ÖZGÜVENN BA BU KARARSIZ İBİNE YÜZÜNDEN ARKA KAPI AKINCILARI KAPICAKLAR HER YERİ, YÜRRÜSENE LA KODUUMUN, LİNG EDECEK ARDINDAKİLER SENİ.

KARŞISINA DÜŞEN KODUŞA RAĞMEN GARDINI DÜŞÜRMEMİŞ VE NİHAyetİNDE KARŞI ÇARPAZINDA BELİREN, AY GİBİ PARLAYAN Bİ ÇİFT BACAKLA ADETA ÖDÜLENMİŞTİR GÖNÜL AVCISI...

EMÜCEM DE ÖYLE HAVALI Bİ YAZI OKUYOKI DERGİDE, "BOLİVYA'NIN BOLİVARLARI". PEE MNNA KOYIIM, TÖRKİŞ ENTERNASYONAL KEMAL...

YANINDAKİNİN ÖZELİNE MAHREMİNE YANDAN YANDAN ÖLESİYE ODAKLANAN SALİERİ GÖZLER

BÜNYE POZ ATMAKTAN BÖYLESİNE GERİM GERİM GERİLMİŞKEN Bİ AY BACAĞIYA DÖNÜP DE Bİ KERE BİLE BAKMAMAK KOLAY İŞ DEĞİLDİR HAFİZ...Bİ ÇİRPIDA DA OKUMUŞTUR ZATİ BOLİVYA MANİFESTOSUNA. GÖZLER DİŞARİYA UFUKLARA DALAR ŞİMDİ, HAYATİ ANALİZ EDERCESİNE. ARTİK HATUNU FARKETME AANI YAK-LAŞIYODUR.

ÖLESİYE YÜZÜNÜ MERAK ETTİĞİ AY BACAĞIYA ASLA VE ASLA Bİ KEZ BİLE GÖZ KAGIRMAZ, O YAMAN MAKALEYE ADAMIS-TIR KENDİNİ...

KODUKLARIM DA, AMMA ALLENGİRLİ TÜMCELER LA BUNLAR.

KESİTMA-LARINIZI DA SKİM...

HAYALLER, HÜLYALAR, KARIŞIK HESAPLAR EŞLİK EDER Bİ DE BU KARMAŞAYA

ANLAMADAN OKUMA TEKNİĞİNİ HATIRLA; BEYİN BU MERAKTAN YANARKENE HER CÜMLEYİ BÖYLE 7'ŞER KEZ OKURSAN MANKAFA İKİ SAATTIR AYNI SAYFADA DEMEZLER Mİ LENN, OKU GEÇ...

KAFADA BÖYLE FİRTİNALAR DÖNERKENE, BERİ YANDA BOLİVYA YAZISINI Bİ DEVRİM TEORİSYENİ EDASİYLE GÖZLERİ HIZLICA OYNATARAK OKUMA TİYATROSUNU HARARETLE SÜRDÜRÜRKENE

KIZ DA BAKIYO MU NE LA??

PA MNNA KOYIIM, O NE?... O AY BACAĞLARIN SAHİBESİ TAM Bİ SİMOVİÇ SURAT GIKMAZ, MI...

İMDİ MEUZUYU ŞÖYLE Bİ KABACA TOPARLAYALIM NE OLDUĞU; ORTAM GEYSU'YU ANNEMLERE GİDİCEM DİYE EKİMİŞ, KORAY'DAN DEVRALDIĞI KIRALIK EVİNE GİTİMİŞ VE KORAY'IN ESKİ TAKINTISI EBRU GELMİŞTİ VE BUNLAR HALVET OLMUŞTU. MANİTANIN JEEPIYLE İHYA OLAN BÜNYE, KIZIN SAMATYALI OLMASIYLA SÜKUT-U HAYALE UĞRAMIŞTI. İŞTE BU MUHASEBELERLE KADIKÖY'ÜN EN TELMAŞA PARKURU SÖĞÜTLÜĞEŞ-MEDEN MODA'YA DOĞRU İLERLEMELİDİR KANCİK BÜNYE...

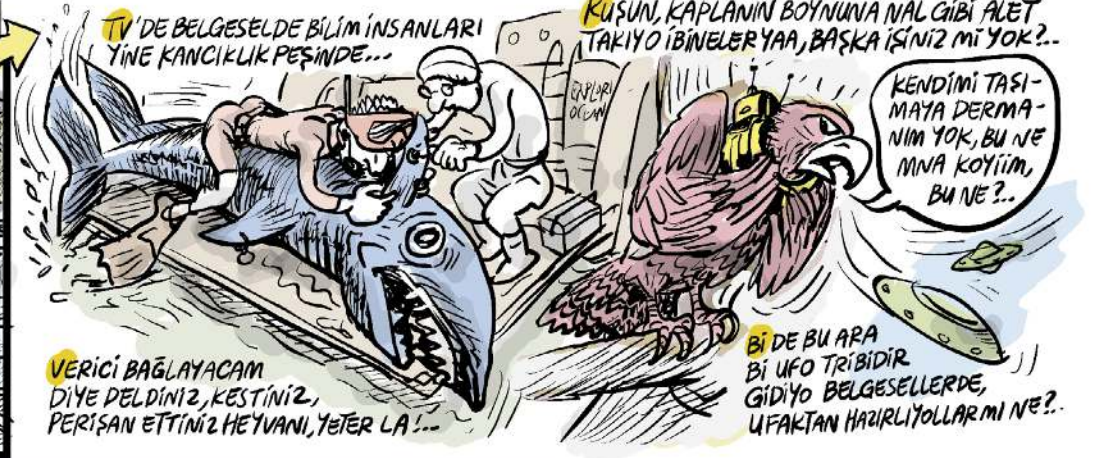
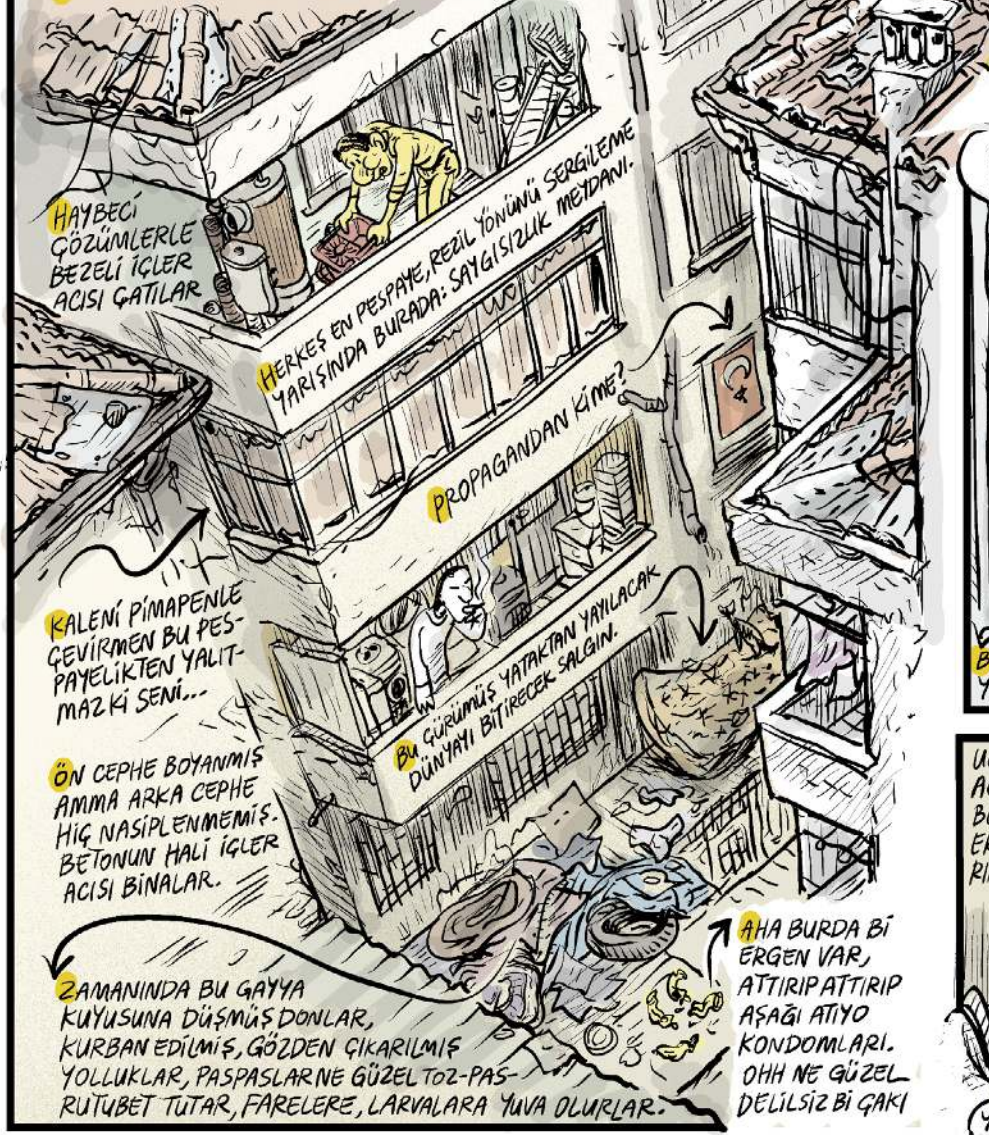

KORAY'LA GEYSU KİMBİLİR NASI ÇEKİŞTİRİYÖ SENİ, SEN DE ONLARA SALVO YAPCAN TABİİ!..

EBRU'YLA TORTUYU ATTIKTAN SONRA KİMYASI DEĞİŞİP GTÜ KALKAN KANCİKOVSKI, GEYSU'YLA İPLERİ HAYASIZCA KOPARMISTIR. GEYSU'NUN KENDİNE SIRSIKLAM AŞKINDAN DİVANE OLDUĞUNU SANMAKTA VE BUNDAN SADO-NARSİSTİĞE ZEUK DE ALMAKTADIR. SANKİ ANNE ÜZMEYE YAKINIMSI Bİ KANCİK HİS Mİ NEDİR BİLEMEDİM. BUNA MUKABİL KAFASINDA İKİ PARADOKS VARDIR; JEEPLİ EBRU'NUN SAMATYA'DA OTURMASI VE KORAY'DAN DEVRALDIĞI EVİN BOZUK KOMBİSİ.

ELEMANIMIZ BOZUK KOMBİYİ YAPTIRMAK İÇİN USTA GETİRİŞTİR. USTA KOVA İSTEMİŞTİR HACI. İSTEDİĞİ LANETLİ ARKA TARAF BAKAN BALKONDADIR. PIC OLMUŞ ESKİ İSKARTA VİLEDANIN KOVASI. YENİSİNİ GÖTÜRÜŞTÜR İBİNE KORAY. FİNDIKZADE ARKA SAHANLIKLARI İBRET LİKTİR

İçli Köfte

GAMZE

■ Kaleci olsam yağmurlu havada yıldırım seyrederdim. Gökyüzünün çektiği penaltının düştüğü yeri önceden hissedersen, yer yüzündeki hiçbir sahada gol yemem...

■ Santrfor olsam keskin nişancı ihtisası yapardım, dikey, yatay, mesafe, rüzgar, rakım; tek atışta işi bitirebilmek için.

■ Bahar, yavuklu gülümsemesindeki gamzedir. İstedığınız yanaktaki çiçekten başlayabilirsiniz.

■ Kedi, doğal matematik aslında. Dört işlemin yanı sıra türev, integrali geçtim ters bırakınca yere dört ayağı üzerine düşerken geometrinin kitabını yeniden yazdırıyor. Aerodinamik ve akışkanlar mekaniği hödösüne girmiyorum bile...

■ Gamzeli insanlar asla kötülük yapmaz, kalp kırmaz gibi geliyor. Gamzeli insanlara kızamıyorum deli miyim neyim?

■ Kimi insanın bedeni sabit ama aklı göçebe. Kalbini ise hiç sorma; ben diyeyim derviş, sen de pokemon...

■ Sana Da Olur Mu: E ne var bunda diyeceksin ama bana inanılmaz geliyor: Otobüs durağında tek beklerken gelen otobüsün şoförü ile bir an göz göze gelinir ve nasıl bir duygu alışverişi, beden dili ise, şoför beklediğin otobüsün o olmadığını, binmeyeceğini anlar. Garip bir dudak büzüşü, yok anlamında çeneyi, hatta kaşları bile tek hareket ile yukarı hafifçe kaldırmak geçerli onay hareketi. Yaklaşık 35 kilometre ile giden 18 tonluk cihazın kaptanı göz ve dolaylı olarak korteksinden kaçmaz bu anlam yüklü eylem. Bir yandan senin bulunduğun durakta kimsenin inmeyeceğinin bilgisine profesyonelce haizdir. Yanından geçer ve giderken, bir durakta durulmamış, zaman çaprazlama kazanılmış, kaderin ve dahi tarihin anlık hükmü, yeniden yazılmak zorunda kalmıştır. Sen, şoför ve bir otobüs dolusu insan adına. Sessiz iletişim güzeldir, içinde makinelerin bulunduğu ortamlarda ise daha da güzeldir.

■ Özlüyorsanız söyleyin, arayın, en güzeli gidip görün. Tirbuşon sokuldukça dönen şarap mantarı gibi lime lime olup, çekince ortandan kopup yarısı şişenin ağzında, bölünen yanı hayatın dışında... Hiç gereği yok.

■ Deniz, insanın yedek babasıdır. Hak ettiğinde, tek hamlesi ile bir anda boğuverir.

■ Hikaye Burnunun Dibinde: Geçtiğimiz yıllarda,

bir akşam arkadaşın evinde kaldım, hayli de yüklüyüz. Sohbet muhabbet derken piizin biraz ucu kaçmış. Kurban bayramına yakın bir zaman. Neyse haydi iyi geceler dendi, arka odada yatıyorum ve oda kurbanlık başların olduğu büyük arazi tarafına bakıyor. Hali ile hayvancıklar "möö"ler ve "mee"lerken bildiğin fil "fraaa" diye bağırırdı, ardından belgesellerden aksanını bile anladığım fok ve deniz aslanları "Ana bacı küfür ediyoruz burada..." dedi ve duyduğumda resmedemediğim birtakım nidalar, haykırırlar ve kükremeler ile. Muhtemel Nuh ve gemisi kurbanlık satışı için gelmiş olamazdı. Arkadaşım da kalktı uyuyamamış "Lan ne gürültü amma bağırırdılar, deprem mi olacak" diye. Sonra birlikte balkonda sigara içtik. Şehre gelen sirk çadırı ile yan yana kurbanlıkların derme çatma ağıllarına bakıp "Pis insanoğlu, yiyemediğini tutsak ediyor, aslında bizim de pek farkımız yok", "Kafesleri açsak mı, kaçsınlar lan, özgür olsunlar...", "Yok aslan, kaplan köylünün koyununu yer, hatta onları da yer, günah", "Vay be hayat be" diye ahkâmlanarak... (Seko'ya teşekkür...)

■ Deli Mutfağı: Bezelye çıkmış süperinden. Güzelce haşla ve soğut. Piyazlık soğan, istersen yeşil soğan yeşili, dereotu, biraz taze nane, az lor peyniri, sarımsak, istediğin baharat, en son zeytinyağı. Cesareti olan basar az kavrulmuş susamı...

■ Yavuklu, pile benzer. Bitti mi acaba diye diline değdirip bir güzelinden çarpıldığın 9 voltluk olanlardan hani...

■ Kedi, "Bugün kendin için ne yaptın" sorusunun en güzel cevabıdır. Her açıdan hem ruhi, oynadığında da bedeni... ☺

AYNEN

"DORUKTAN TURAN"

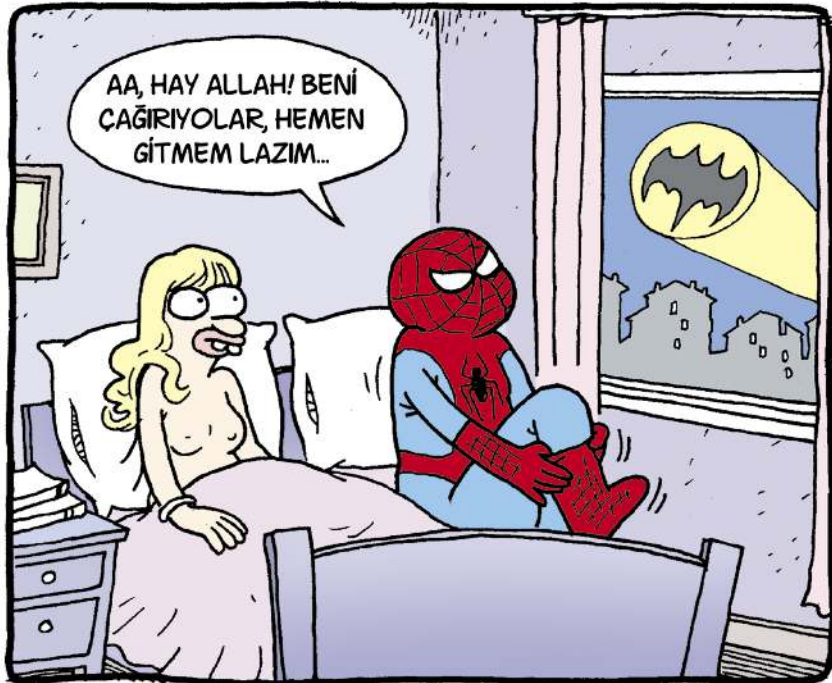

SÜPER PENGUEN'İN KAÇIRDIĞIN SAYILARINA ULAŞMAK İSTERSEN
www.superpenguen.shop

SELÇUK ERDEM

YUMURTALAR

Gürdem Sındıraç

Barbaros Altuğ

Sezer Karal

Emir Kızıltan

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Gürdem Sındıraç

Kadir Eligüzel

Murat Aras

PENGUEN
özel 45

KOMİKÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: ERDİL YAŞAROĞLU YAYIN KURULU: SELÇUK ERDEM, ERDİL YAŞAROĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA GENEL MÜDÜR: SELÇUK ERDEM HALKLA İLİŞKİLER: UFUK YOL
ADRES: FULYA MAH. BÜYÜKDERE CAD. QUASAR KAPI NO: 76 KAT: 13 DAİRE: 1302 ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 293 32 77

Penguen'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

serkan altunigne

